

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

N:o 297—307

SISÄLLYS

N:o		Sivu
297	Laki eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain muuttamisesta	929
298	Laki lääkelain muuttamisesta	932
299	Laki eläinten lääkitsemisestä annetun lain muuttamisesta	934
300	Laki eläinsuojelulain muuttamisesta	936
301	Laki eläinlääkärintamattin harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta	940
302	Laki eläinlääkintähuoltolain muuttamisesta	947
303	Laki eläintautilain muuttamisesta	949
304	Laki helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetun lain muuttamisesta	954
305	Laki eräiden Euroopan yhteisön jäsenvaltioista olevien liikenteenharjoittajien kiellosta harjoittaa Suomen sisäistä liikennettä	958
306	Tasavallan presidentin asetus Malesian kanssa tehdyn lentoliikennesopimuksen voimaansaattamisesta	959
307	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta hukkakauran torjunnasta aiheutuvien kustannusten korvaamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	960

N:o 297

Laki

eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan eläinlääkinnällisestä rajatarkastuksesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1192/1996) 30 §:n 1 momentti,
muutetaan 4 §, 3 luvun otsikko, 8 §, 17 §:n 2 momentti, 18 §, 19 §:n 1 ja 2 momentti, 21 § ja 25 §:n 2 ja 3 momentti sekä
lisätään lakiin uusi 8 a § seuraavasti:

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *rajaeläinlääkärillä* tämän lain mukaisia tehtäviä suorittavaa Elintarviketurvallisuusviraston palveluksessa olevaa tai Elintarviketurvallisuusviraston tämän lain mukaisia teh-

täviä suorittamaan valtuuttamaa laillistettua eläinlääkärinä ja tämän sijaista; sekä

2) *valvontaviranomaisella* Elintarviketurvallisuusvirastoa, rajaeläinlääkärinä, tullilaitosta, lääninhallitusta, 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua muuta valtion, kunnan tai kuntayhtymän viranomaista, jonka kanssa maa- ja metsätalousministeriö on sopinut tarkastusten

tekemisestä hyväksytyissä satamissa sekä 18 §:ssä tarkoitettua tehtävää suorittavaa kunnaneläinlääkärinä.

3 luku

Viranomaiset

8 §

Maa- ja metsätalousministeriö

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa ja valvoo ylimpänä viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

8 a §

Elintarviketurvallisuusvirasto

Elintarviketurvallisuusvirasto huolehtii eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen järjestämisestä sekä ohjaa ja valvoo keskushallinnon viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista. Eläinlääkinnällisen rajatarkastuksen suorittaa Elintarviketurvallisuusviraston palveluksessa oleva tai tähän tehtävään valtuuttama rajaeläinlääkäri.

Elintarviketurvallisuusviraston rajaeläinlääkäriksi valtuuttama eläinlääkäri on tässä tehtävässään Elintarviketurvallisuusviraston ohjauksen ja valvonnan alainen ja toimii virkavastuulla.

Tarkastuksessa voidaan käyttää apuna avustavaa henkilökuntaa.

17 §

Muun viranomaisen tekemän tarkastuksen johdosta suoritettavat toimenpiteet

— — — — —
Jos kunnan tai kuntayhtymän viranomaisen, jonka kanssa maa- ja metsätalousministeriö on tehnyt sopimuksen tarkastuksen tekemisestä, tämän lain mukaan suorittamisaan tarkastuksessa toteaa tai viranomaisella on syytä epäillä, että tuontierä ei täytä tämän

lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten vaatimuksia, on sen siirrettävä asia Elintarviketurvallisuusviraston ratkaistavaksi.

18 §

Maahan tuodussa eläimessä tai tavarassa myöhemmin todetut puutteet

Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä sellaisen eläimen tai tavarat, joka on tuotu maahan ja jonka osalta havaitaan tai on syytä epäillä olevan eläintautien leviämisen vaaraa, vietäväksi maasta, asetettavaksi eristykseen tai karanteeniin, käytettäväksi tai käsiteltäväksi Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymällä tavalla taikka lopetettavaksi tai hävitettäväksi. Samaa menettelyä sovelletaan myös mainitulla tavalla maahan tuodun eläimen jälkeläisiin, alkioihin, sukusoluihin sekä eläimestä saataviin tuotteisiin.

Jos 1 momentissa tarkoitetun eläimen tai tavarat todetaan aiheuttavan tai sen osalta on syytä epäillä aiheutuvan eläintautilain (55/1980) nojalla määriteltävien vastustettavien eläintautien leviämisen vaaraa, on lääninhallituksen ja kunnaneläinlääkärin ryhdyttävä asiassa annettujen säännösten ja Elintarviketurvallisuusviraston määräysten mukaisesti eläintautilain mukaisiin toimenpiteisiin taudin leviämisen estämiseksi.

19 §

Uhkakko ja teettäminen

Elintarviketurvallisuusvirasto voi tehostaa tämän lain nojalla annettua määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään tuojan tai tämän edustajan kustannuksella.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi myös määrätä välittömästi tuojan tai tämän edustajan kustannuksella teetetäviksi ne toimenpiteet, joihin tuojan tai tämän edustajan on tämän lain nojalla annetun valvontaviranomaisen määräyksen mukaisesti ryhdyttävä, jos on syytä epäillä tuontierän aiheuttavan välitöntä vaaraa ihmisten tai eläinten tervey-

delle eikä tuoja tai tämän edustaja välittömästi
ryhdy määrättyihin toimenpiteisiin.

21 §

Palkkiot ja kustannusten korvaukset

Elintarviketurvallisuusviraston tämän lain mukaisia tehtäviä suorittamaan valtuuttamalla rajaeläinlääkärillä sekä 18 §:n mukaista tehtävää suorittavalla kunnaneläinlääkärillä on oikeus saada niistä valtion varoista palkkio ja kustannusten korvaus. Rajaeläinlääkäriin osalta Elintarviketurvallisuusvirasto päättää palkkion ja kustannusten korvauksen maksamisesta noudattaen soveltuvin osin kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen eläinlääkäriliitteen määräyksiä. Kunnaneläinlääkäriin osalta noudatetaan, mitä asiasta erikseen säädetään.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

25 §

Muutoksenhaku

Elintarviketurvallisuusviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Maksuja koskeviin päätöksiin haetaan kuitenkin muutosta siten kuin valtion maksuperustelaissa säädetään.

Tulliviranomaisen päätökseen haetaan muutosta siten kuin siitä erikseen säädetään. Valtion muun viranomaisen 10 §:n 2 momentin nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 298

L a k i**lääkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lääkelain (395/1987) 21 g §, 90 §:n 2 momentti sekä 95 c §:n 1 ja 2 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 21 g § laissa 853/2005 sekä 90 §:n 2 momentti ja 95 c §:n 1 ja 2 momentti laissa 700/2002, seuraavasti:

21 g §

Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään myyntiluvasta, Elintarviketurvallisuusvirasto voi vakavan eläintautiepidemian sattuessa myöntää lääkevalmisteelle maahantuonti- ja käyttöluvan, jos sopivaa valmistetta ei muutoin olisi saatavilla tai jos eläintautitilanne muuten niin vaatii ja jokin toinen Euroopan talousalueeseen kuuluva valtio on myöntänyt valmisteelle myyntiluvan eläinlääkedirektiivin mukaisesti. Luvasta on ilmoitettava viipymättä Lääkelaitokselle.

90 §

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetyn salassapitovelvollisuuden estämättä Lääkelaitos saa luovuttaa tämän lain mukaisia tehtäviä suo-

rittaessaan saamia tietoja yksityisen tai yhteisön liike- tai ammattisalaisuudesta Euroopan unionin toimielimelle ja muulle valvontaviranomaiselle Euroopan yhteisön säädöksissä edellytetyllä tavalla sekä Elintarviketurvallisuusvirastolle, sosiaali- ja terveysministeriölle, lääkkeiden hintalautakunnalle, Kansaneläkelaitokselle sekä poliisi-, tulli- ja syyttävöviranomaiselle silloin, kun se on tarpeen niiden lakisääteisten tehtävien hoitamiseksi.

95 c §

Eläinlääkärin oikeudesta luovuttaa lääkkeitä eläinlääkintää varten annettujen säännösten noudattamisen valvonta kuuluu Elintarviketurvallisuusvirastolle ja lääninhallituksille. Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa lääninhallituksille valvonnan toteuttamista

varten tarvittavia yksittäistapausta koskevia määräyksiä.

Elintarviketurvallisuusvirastolla ja lääninhallituksilla on oikeus saada maksutta valvontaa varten tarpeelliset tiedot eläinlääkäreiltä, Lääkelaitokselta, lääketukkukaupoilta

ja apteekeilta sen estämättä, mitä muualla lainsäädännössä salassapidosta säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 299

L a k i**eläinten lääkitsemisestä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eläinten lääkitsemisestä 27 päivänä kesäkuuta 1997 annetun lain (617/1997) 4 §:n
 7 ja 9 kohta sekä 5 ja 6 § sekä
lisätään lakiin uusi 5 a § seuraavasti:

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

7) *tuotantoeläimillä* nautaeläimiä, sikoja, lampaita, vuohia, siipikarjaa sekä hevosia ja muita kavioeläimiä samoin kuin elintarvikkeina käytettäviksi kasvatettavia luonnonvaraisiin lajeihin kuuluvia nisäkkäitä, lintuja, matelijoita, sammakkoeläimiä ja etanoita, viljeltäviä kaloja ja muita veden eläimiä sekä niiden maitia ja mätiiä, hunajan tuotantoon käytettäviä mehiläisiä sekä poroja;

9) *valvontaviranomaisella* Elintarviketurvallisuusvirastoa, Lääkelaitosta, lääninhallitusta ja lääninhallituksen valvontatehtävään määräämää eläinlääkäriä.

5 §

Ministeriö

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa ja valvoo ylimpänä viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

5 a §

Elintarviketurvallisuusvirasto

Elintarviketurvallisuusvirasto ohjaa ja valvoo keskushallinnon viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

6 §

*Lääninhallitus*nosta ja noudattamisen valvonnasta läänin
alueella.

Lääninhallitus huolehtii tämän lain ja sen
nojalla annettujen säännösten täytäntöönpa-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tou-
kokuuta 2006.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 300

Laki

eläinsuojelulain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä huhtikuuta 1996 annetun eläinsuojelulain (247/1996) 28 §:n 2 ja 3 momentti, 29 §:n 2 momentti, 30 §:n 1 ja 2 momentti, 34, 35 ja 38 §, 48 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 55 §:n 3 momentti, 58 §:n 2 momentti, 59 §:n 2 momentti ja 61 §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 30 §:n 2 momentti laissa 662/1999 ja 51 §:n 1 momentti laissa 1194/1996, sekä

lisätään 30 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 662/1999 ja laissa 220/2003, uusi 2 momentti, jolloin muutettu 2 momentti ja nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 3—5 momentiksi, lakiin uusi 34 a § ja 39 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 1194/1996, uusi 5 momentti seuraavasti:

28 §

Eläinten maahantuonti

Edellä 1 momentissa tarkoitetun kiellon vastaisesti maahantuotu eläin on eläimen omistajan tai haltijan kustannuksella palautettava tai lopetettava taikka sen suhteen on meneteltävä Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymällä tavalla.

Elintarviketurvallisuusvirasto tai lääninhallitus voi eläimen omistajan tai haltijan kustannuksella määrätä teetettäväksi 2 momentissa tarkoitetut toimenpiteet. Teettämisessä noudatetaan muutoin soveltuvin osin uhkasakkolain (1113/1990) säännöksiä.

29 §

Eläinten kuljetus

Suomea sitovan kansainvälisen sopimuk-

sen tai Euroopan yhteisön oikeusjärjestyksen niin edellyttäessä voidaan valtioneuvoston asetuksella säätää eläinten kuljetuksen edellytykseksi, että läänineläinlääkäri, kunnan-eläinlääkäri, rajaeläinlääkäri tai Elintarviketurvallisuusviraston määräämä eläinlääkäri on tarkastanut eläimet ja eläinten kuljetustilat sekä todennut niiden olevan kuljetuksen edellyttämässä kunnossa.

30 §

Lupa eläinten kuljettamiseen ja eläinkuljettajarekisteri

Eläinten kuljettamista, kuljetusvälineen vuokrausta tai muuta luovuttamista tulonhankkimistarkoituksessa saadaan harjoittaa vain lääninhallituksen luvalla. Lupaa on haettava sen läänin lääninhallitukselta, jonka alueella on luvan hakijan kotipaikka. Edellä tarkoitettua lupaa ei kuitenkaan edellytetä

Euroopan yhteisön ulkopuoliseen valtioon sijoittuneelta eläinkuljettajalta. Tällaisen eläinkuljettajan on annettava Elintarviketurvallisuusvirastolle kirjallinen sitoumus eläinsuojelusäännösten ja -määräysten noudattamisesta eläinten kuljetuksissa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu lupa myönnetään, jos hakijalla on käytettävissään asianmukaiset eläinten kuljetusvälineet ja hakijalla tai hänen palveluksessaan olevalla on eläinten kuljetukseen ja siihen liittyvään eläinten käsittelyyn ja hoitoon tarvittavat tiedot ja taidot. Edellä tarkoitettua kelpoisuutta ei kuitenkaan vaadita, jos toiminnanharjoittaja eläimiä kuljettamatta ainoastaan vuokraa tai muutoin luovuttaa eläinten kuljetusvälineitä toisen käytettäväksi. Lääninhallitus voi peruuttaa luvan, jos luvanhaltija olennaisella tavalla rikkoo tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä tai jos toiminta ei enää täytä luvan myöntämisen edellytyksiä ja luvanhaltija ei korjaa epäkohtia valvontaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa.

Lääninhallitus pitää eläinkuljettajarekisteriä toiminnan harjoittamiseen myöntämistään luvista. Elintarviketurvallisuusvirasto pitää valtakunnallista eläinkuljettajarekisteriä kaikista eläinten kuljettamiseen myönnettyistä luvista ja 1 momentissa tarkoitetuista sitoumuksista. Rekistereihin voidaan tallettaa eläinkuljetusten valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja. Toiminnanharjoittajan tulee ilmoittaa vaadittavat tiedot rekisteriin merkittäviksi. Tässä laissa tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla on oikeus valvontaa varten käyttää eläinkuljettajarekisteriä. Muuten tietojen luovuttamisessa noudatetaan, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) tai muussa laissa säädetään.

34 §

Maa- ja metsätalousministeriö

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa ja valvoo ylimpänä viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

2 895029/51

34 a §

Elintarviketurvallisuusvirasto

Elintarviketurvallisuusvirasto ohjaa ja valvoo keskushallinnon viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

35 §

Lääninhallitus

Lääninhallitus huolehtii tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta läänin alueella.

38 §

Eläinsuojeluvalvoja

Lääninhallitus voi määräämillään ehdoilla myöntää oikeuden eläinsuojeluvalvojana suorittaa 39 §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia sille, jolla on koulutuksen tai käytännön kokemuksen kautta hankittu riittävä perehtyneisyys tarkastuksen kohteena olevaan eläinlajiin ja sen pidolle asetettaviin eläinsuojeluvaatimuksiin ja joka on suorittanut Elintarviketurvallisuusviraston järjestämän eläinsuojelutarkastuksen tekemistä koskevan eläinsuojeluvalvojakurssin. Tarkastusoikeus voi koskea eläinsuojeluvalvojan pätevyyden mukaan joko yksittäistä tai useampaa eläinlajia. Eläinsuojeluvalvojalla ei ole oikeutta tehdä tarkastusta kotirauhan piirissä.

Eläinsuojeluvalvoja vastaa tarkastuksessa aiheuttamastaan vahingosta siten kuin vahingonkorvauslaissa (412/1974) säädetään, ja hänellä on oltava vakuutus tarkastuksissa mahdollisesti aiheutuvien vahinkojen varalta. Eläinsuojeluvalvojaan sovelletaan tämän lain mukaista tarkastusta suorittaessaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä.

Lääninhallitus voi peruuttaa myöntämänsä oikeuden, jos eläinsuojeluvalvoja laiminlyö lääninhallituksen määräämien ehtojen noudattamisen tai muutoin olennaisella tavalla rikkoo tarkastusta koskevia velvoitteitaan. Oikeus voidaan peruuttaa myös muusta perustellusta syystä.

39 §

Tarkastus

Kotirauhan piirissä tässä pykälässä tarkoitettun tarkastuksen saa suorittaa ja näytteen ottaa vain viranomainen, ja tarkastuksen saa suorittaa ja näytteen ottaa vain, jos se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on aihetta epäillä eläimen omistajan tai haltijan syyllistyvän tämän lain vastaiseen, rangaistavaksi säädettyyn menettelyyn. Eläinsuojeluvalvoja voi tarkastusoikeutensa rajoissa tarvittaessa avustaa viranomaista kotirauhan piiriin kohdistuvan tarkastuksen suorittamisessa.

48 §

Selvitykset ja tutkimukset

Elintarviketurvallisuusvirasto ja lääninhallitus voivat tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvomiseksi taikka Suomea sitovan kansainvälisen sopimuksen velvoitteiden täyttämiseksi tai Euroopan yhteisön oikeusjärjestyksen niin edellyttäessä määrätä virkaeläinlääkärit suorittamaan selvityksiä ja tutkimuksia sellaisissa eläintenpitoyksiköissä, joissa pidetään eläimiä elinkeinonharjoittamisen tarkoituksessa, eläinkuljetuksissa sekä teurastamoissa ja teurastuspaikoissa.

51 §

Valitus

Elintarviketurvallisuusviraston, lääninhallituksen, kunnaneläinlääkärin, kunnan terveys- ja eläinsuojeluvalvontaa hoitavan viranhaltijan, tarkastuseläinlääkärin, rajaeläinlääkärin ja poliisin tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

55 §

Eläintenpitokielto

Jos henkilölle on määrätty eläintenpitokielto, tuomioistuimen on lähetettävä jäljennös asiaa koskevasta pöytäkirjasta Elintarviketurvallisuusvirastolle.

58 §

Kustannukset

Edellä 44 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä aiheutuvat kustannukset voidaan erityisistä syistä maksaa etukäteen valtion talousarviossa eläinlääkintähuoltoon varatuista määrärahoista. Eläimen omistaja tai haltija on vastuussa kustannusten lopullisesta suorittamisesta siten kuin 1 momentissa säädetään.

59 §

Palkkiot

Samanlainen oikeus on myös Elintarviketurvallisuusviraston ja lääninhallituksen määräämällä eläinlääkärillä, joka on suorittanut 48 §:ssä tarkoitetun selvityksen tai tutkimuksen.

61 §

Vahingonkorvaus

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, sovelletaan myös Elintarviketurvallisuusviraston tai lääninhallituksen tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä suorittamaan määräämän eläinlääkärin mahdollisesti aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen ja korvausten takaisinperintään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Lääninhallitus huolehtii, että eläinsuojeluvalvojien tarkastusoikeudet vastaavat 38 §:n säännöksiä. Siltä, jolle ennen tämän lain voimaantuloa on myönnetty 38 §:n 1 momen-

tissa tarkoitettu oikeus, ei kuitenkaan edellytetä eläinsuojeluvalvojakurssin suorittamista.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 301

Laki

eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan eläinlääkäriammattin harjoittamisesta 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun lain (29/2000), 11 ja 45 § sekä
muutetaan 3—5 ja 7—9 §, 10 §:n 1 momentti, 12 §:n 1 momentti, 17 §:n 2 momentti, 19—27 §, 28 §:n 1 momentti, 29 ja 32 §, 33 §:n 3 momentti, 34 §:n 1 momentti, 35 ja 36 §, 37 §:n 1 momentti, 40 ja 41 §, 42 §:n 2 ja 3 momentti, 43 §:n 2 momentti sekä 44 § seuraavasti:

3 §

Eläinlääkäriksi laillistaminen Suomessa suoritettun tutkinnon perusteella

Elintarviketurvallisuusvirasto myöntää hakemuksesta oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkäriä henkilölle, joka on suorittanut eläinlääketieteen kandidaatin tutkintoon, muuhun vähintään kolmivuotiseen alempaan korkeakoulututkintoon tai näitä tasoltaan vastaavaan koulutukseen pohjautuvan eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnon sekä antanut Elintarviketurvallisuusvirastolle kirjallisesti ja suullisesti eläinlääkäriä vakuutuksen. Elintarviketurvallisuusvirasto vahvistaa eläinlääkäriä vakuutuksen kaavan.

4 §

Kansainvälisiin velvoitteisiin perustuva eläinlääkäriksi laillistaminen

Elintarviketurvallisuusvirasto myöntää hakemuksesta oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkäriä Euroopan unioniin tai Euroo-

pan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaiselle, joka on jossakin muussa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa hankkinut Euroopan yhteisön lainsäädännössä tai Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa tarkoitetun eläinlääkäriä pätevyyden ja lisäksi antanut 3 §:ssä tarkoitetun eläinlääkäriä vakuutuksen. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tässä momentissa tarkoitetusta eläinlääkäriä pätevyydestä.

Elintarviketurvallisuusvirasto myöntää hakemuksesta oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkäriä Pohjoismaan kansalaiselle, joka on suorittanut muussa kuin Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa eläinlääketieteellisen tutkinnon, jonka perusteella hänet on oikeutettu toimimaan eläinlääkäriä jossakin Pohjoismaassa. Laillistamisen edellytyksenä on lisäksi, että hakija on antanut 3 §:ssä tarkoitettua eläinlääkäriä vakuutuksen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan Euroopan yhteisön lainsäädännössä ja eräiden terveyden- ja sairaanhoidon hen-

kilöstöryhmien sekä eläinlääkäreiden yhteisistä pohjoismaisista työmarkkinoista tehdyssä sopimuksessa (SopS 2/1994) edellytetyt tarkemmat säännökset laillistamisesta Suomessa.

Tätä lakia sovelletaan myös siten kuin kelpoisuudesta ja oikeudesta harjoittaa eläinlääkärimääntä sovitaan Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden toisen osapuolen kanssa tekemässä sopimuksessa.

5 §

Muun ulkomaisen tutkinnon perusteella eläinlääkäriksi laillistaminen

Muissa kuin 4 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa Elintarviketurvallisuusvirasto myöntää hakemuksesta oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkärimääntä Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaiselle, joka on muussa kuin Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa suorittanut eläinlääketieteellisen tutkinnon. Laillistamisen edellytyksenä on lisäksi, että hakija on suorittanut Suomessa tarvittavat lisäopinnot eläinlääketieteen alalta, osoittanut riittävää suomen tai ruotsin kielen taitoa sekä antanut 3 §:ssä tarkoitettua eläinlääkärimääntä.

Edellä 1 momentissa mainituilla perusteilla Elintarviketurvallisuusvirasto voi myöntää oikeuden toimia laillistettuna eläinlääkärimääntä henkilölle, joka on Euroopan unionin tai Euroopan talousalueen ulkopuolisen valtion kansalainen ja joka on muualla kuin Suomessa suorittanut eläinlääketieteellisen tutkinnon.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset laillistamisen edellytyksenä olevista lisäopinnoista ja kielitaidosta.

7 §

Eläinlääketieteen opiskelijan väliaikainen eläinlääkärimääntä harjoittaminen

Henkilö, joka on suorittanut Suomessa eläinlääketieteen kandidaatin tutkinnon ja tarvittavat opintosuoritukset eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnosta, saa ennen eläinlää-

käriksi laillistamista harjoittaa väliaikaisesti, enintään kolme vuotta, eläinlääkärimääntä laillistettuna tai 8 §:ssä tarkoitettuna eläinlääkärimääntä sijaisena. Kolmen vuoden määräaika laskeaan edellä tarkoitettua oikeuden saavuttamisesta. Elintarviketurvallisuusvirasto voi erityisistä syistä pidentää kyseistä aikaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset oikeuden saavuttamisen edellytyksenä olevista opintosuorituksista.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi erityisesti perustellusta syystä myöntää oikeuden harjoittaa väliaikaisesti eläinlääkärimääntä sellaiselle toisessa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa eläinlääkäriksi opiskelevalla henkilölle, joka on suorittanut eläinlääketieteen kandidaatin tutkintoa ja 1 momentissa tarkoitettuja opintosuorituksia vastaavat opinnot.

8 §

Euroopan yhteisön lainsäädännössä ja Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa edellytetty väliaikainen eläinlääkäripalvelujen tarjoaminen

Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalainen, jolle voitaisiin jossakin muussa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa hankittua eläinlääkärimääntä pätevyyden perusteella myöntää Suomessa oikeus toimia laillistettuna eläinlääkärimääntä, saa ilman eläinlääkäriksi laillistamista väliaikaisesti, enintään vuoden ajan, toimia eläinlääkärimääntä tehtyään Elintarviketurvallisuusvirastolle ilmoituksen väliaikaisesta eläinlääkäripalvelujen tarjoamisesta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ilmoituksen tekemisestä.

9 §

Eläinlääkäri-nimikkeen käyttäminen

Ainoastaan tämän lain nojalla laillistettu eläinlääkäri sekä 8 §:ssä tarkoitettu henkilö saavat käyttää eläinlääkärimääntä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan Euroopan yhteisön lainsäädännössä edel-

lytetyt säännökset eläinlääketieteellisten tutkintonimikkeiden käyttämisestä Suomessa.

10 §

Lääkkeiden määrääminen ja ostaminen

Eläinlääkäriammattin harjoittajalla on oikeus määrätä apteekista lääkkeitä eläinlääkinnällistä tai eläinlääketieteellistä tarkoitusta varten. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä lääkkeiden määräämisestä. Lääkkeiden myymisestä ja muusta luovuttamisesta eläinlääkärille lääketukukaupasta säädetään lääkelaisissa (395/1987).

12 §

Ilmoitus- ja tietojenantovelvollisuus

Eläinlääkäriammattin harjoittaja on velvollinen salassapitosäännösten estämättä antamaan Elintarviketurvallisuusviraston määräysten mukaisia ilmoituksia ja tilastotietoja hoitamistaan tautitapauksista sekä Elintarviketurvallisuusviraston tai lääninhallituksen vaatimia tautitapauksiin tai muutoin eläinlääkäriammattin harjoittamiseen liittyviä selvityksiä ja selityksiä. Eläinlääkäriammattia harjoittava laillistettu eläinlääkäri on lisäksi velvollinen ilmoittamaan asuinpaikkansa ja osoitteensa sekä niiden muutokset Elintarviketurvallisuusvirastolle ja lääninhallitukselle.

17 §

Eläinlääkinnälliset todistukset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä todistusten ja lausuntojen antamisesta.

19 §

Ohjaus ja valvonta

Ministeriö ohjaa ja valvoo ylimpänä viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

Elintarviketurvallisuusvirasto ohjaa ja valvoo keskushallinnon viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

Lääninhallitus huolehtii tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta läänin alueella.

20 §

Työkyvyn selvittäminen

Jos on perusteltua aihetta olettaa, että eläinlääkäriammattin harjoittaja on sairauden, päihteiden väärinkäytön, heikentyneen toimintakyvyn tai muun vastaavan syyn vuoksi käynyt kykenemättömäksi toimimaan ammatissaan, Elintarviketurvallisuusvirasto voi velvoittaa eläinlääkäriammattin harjoittajan lääkärintarkastukseen tai sairaalatutkimuksiin.

21 §

Ammattitaidon selvittäminen

Jos on perusteltua aihetta epäillä, että eläinlääkäriammattin harjoittajan ammattitaidossa on puutteita, Elintarviketurvallisuusvirasto voi velvoittaa eläinlääkäriammattin harjoittajan ammattitaidon tai muun pätevyyden toteamiseksi kuulusteluun taikka antamaan työnäytteen.

22 §

Vastaanottotoiminnan tarkastaminen

Elintarviketurvallisuusvirasto tai lääninhallitus voi tarkastaa eläinlääkäriammattin harjoittajan vastaanotto-, tutkimus- ja hoitotilat sekä potilasasiakirjat, jos se on tarpeen tässä laissa säädetyn valvonnan toteuttamiseksi. Samoin perustein Elintarviketurvallisuusvirasto voi myös määrätä lääninhallituksen suorittamaan tarkastuksen.

Tarkastus saadaan tehdä kotirauhan piirissä vain, jos se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien seikkojen selvittämiseksi ja on aihetta epäillä eläinlääkärin syyllistyneen ammattitoiminnassaan rangaistavaksi säädettyyn menettelyyn.

Viranomaisen apuna tarkastuksessa voidaan käyttää asiantuntijoita. Asiantuntijoiden on oltava tunnetusti taitavia ja kokeneita henkilöitä, jotka edustavat tarkastuksen kannalta merkityksellistä tieteellistä, käytännön eläinlääkinnän tai muuta asiantuntemusta. Asiantuntijoilla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada vastaanottotoiminnan tarkastamista varten tarpeelliset tiedot käyttöönsä. Asiantuntijat ovat velvollisia pitämään salassa saamansa salassa pidettäviksi säädetty tiedot.

23 §

Virheellinen toiminta

Elintarviketurvallisuusvirasto voi rikkomuksen laadun ja laajuuden huomioon ottaen antaa päätöksellään eläinlääkäriammattin harjoittajalle tarkempia määräyksiä ammattitoimintaa varten tai rajoittaa ammatinharjoittamisoikeutta toistaiseksi tai määräajaksi taikka poistaa ammatinharjoittamisoikeuden toistaiseksi tai määräajaksi, jos eläinlääkäriammattin harjoittaja on:

1) laiminlyönyt 10 §:n 2 momentissa, 12—16 tai 18 §:ssä säädetyn velvollisuuden;

2) suorittanut sellaisia tehtäviä, joihin hänen koulutustaan ja ammattitaitoaan on pidettävä riittämättömänä tai hänen toimintamahdollisuuksiaan rajoitettuina; tai

3) toiminut muutoin eläinlääkäriammattia harjoittaessaan virheellisesti tai moitittavasti.

Ammattinharjoittamisoikeuden rajoittaminen tai sen poistaminen 1 momentissa tarkoitetulla tavalla edellyttää, että virheellinen menettely tai laiminlyönti on vakavaa ja toistuvaa eikä ammatinharjoittajalle annettu huomautus tai varoitus ole johtanut toiminnassa esiintyvän puutteen korjaamiseen.

24 §

Kykenemättömyys toimia ammatissa

Jos eläinlääkäriammattin harjoittaja on sairauden, päihteiden väärinkäytön, heikentyneen toimintakyvyn tai muun vastaavan syyn vuoksi käynyt kykenemättömäksi toimimaan ammatissaan, Elintarviketurvallisuusvirasto voi rajoittaa ammatinharjoittamis-

oikeutta toistaiseksi tai poistaa sen toistaiseksi.

25 §

Ammattitoiminnassa tehty rikos

Jos eläinlääkäriammattin harjoittaja on tuomittu vankeusrangaistukseen rikoksesta, jonka hän on tehnyt ammattitoiminnassaan, ja tuomioistuimen tuomio on saanut lainvoiman ja jos rikokseen liittyvistä asianhaaroista on havaittavissa, ettei hän ole sen luottamuksen arvoinen, jota hänen tulee nauttia, Elintarviketurvallisuusvirasto voi poistaa eläinlääkäriammattin harjoittajalta määräajaksi tai, jos asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, lopullisesti ammatinharjoittamisoikeuden.

Jos valtion tai kunnan taikka kuntayhtymän virassa oleva eläinlääkäriammattin harjoittaja on rikoksen johdosta tuomittu erotettavaksi virantoimituksesta tai viralta pantavaksi, noudatetaan vastaavasti, mitä 1 momentissa säädetään.

Tuomioistuimen tulee viipymättä lähettää jäljennös 1 ja 2 momentissa tarkoitettua asiaa koskevasta pöytäkirjasta ja tuomiosta Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Jo ennen kuin tuomioistuimen tuomio, jolla eläinlääkäriammattin harjoittaja on tuomittu vankeusrangaistukseen taikka viralta pantavaksi tai virantoimituksesta erotettavaksi, on saanut lainvoiman, Elintarviketurvallisuusvirasto voi kieltää eläinlääkäriammattin harjoittajaa harjoittamasta ammattia.

26 §

Väliaikaiset hallinnolliset turvaamistoimenpiteet

Käsitellessään 20—25 §:ssä tarkoitettuja asioita Elintarviketurvallisuusvirasto voi väliaikaisesti kieltää eläinlääkäriammattin harjoittajaa harjoittamasta ammattia tai väliaikaisesti rajoittaa oikeutta harjoittaa ammattia, jos se on toiminnasta eläinten terveydelle tai hyvinvoinnille taikka kansanterveydelle aiheutuvan välittömän vaaran vuoksi välttämätöntä.

27 §

Ammatinharjoittamisoikeuden poistaminen eläinlääkäriammattin harjoittajan omasta pyynnöstä

Elintarviketurvallisuusvirasto voi eläinlääkäriammattin harjoittajan omasta pyynnöstä rajoittaa tämän oikeutta eläinlääkäriammattin harjoittamiseen tai poistaa sen kokonaan.

28 §

Ammatinharjoittamisoikeuden palauttaminen

Kun eläinlääkäriammattin harjoittajalta on poistettu ammatinharjoittamisoikeus määräajaksi tai toistaiseksi taikka sitä on rajoitettu, eläinlääkäriammattin harjoittaja voi Elintarviketurvallisuusvirastolta uudelleen hakea ammatinharjoittamisluvan palauttamista tai rajoituksen poistamista sitten, kun ammatinharjoittamisoikeuden poistamisen tai rajoittamisen aiheuttanut syy on lakannut.

29 §

Kirjallinen varoitus

Jos eläinlääkäriammattin harjoittaja on ammatiaan harjoittaessaan menetellyt vastoin lakia taikka lain nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, syyllistynyt tehtävässään muutoin virheellisyyteen tai laiminlyöntiin taikka käyttäytynyt sopimattomasti eikä virheellisyys tai laiminlyönti ole sen laatuista, että häntä olisi siitä syytettävä tuomioistuimessa, Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa hänelle kirjallisen varoituksen.

32 §

Eläinlääkärirekisteri

Elintarviketurvallisuusvirasto pitää tässä laissa säädettyjen valvontatehtävien hoitamiseksi rekisteriä eläinlääkäriammattin harjoittajista. Eläinlääkärirekisteriin merkitsemisen yhteydessä Elintarviketurvallisuusvirasto antaa eläinlääkäriammattin harjoittajalle tunnusnumeron.

Rekisteriin talletettavia tietoja ovat:

1) eläinlääkäriammattin harjoittajan nimi, henkilötunnus, tunnusnumero, laillistamispäivä ja tiedot mahdollisesti suoritetusta erikoiseläinlääkäritutkinnosta;

2) eläinlääkäriammattin harjoittajan työpaikka- ja yhteystiedot sekä toiminta itsenäisenä ammatinharjoittajana;

3) aika, jolloin eläinlääketieteen opiskelijalla on 7 §:n nojalla oikeus väliaikaisesti harjoittaa eläinlääkäriä ammattia;

4) aika, jolloin eläinlääkäriammattin harjoittaja 8 §:n nojalla väliaikaisesti tarjoaa eläinlääkäripalveluja;

5) ammatinharjoittamisoikeuden väliaikainen rajoittaminen tai kieltäminen; ja

6) toistaiseksi voimassa oleva ammatinharjoittamisoikeuden rajoittaminen tai kieltäminen.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi tallettaa eläinlääkärirekisteriin tässä laissa säädettyjen valvontatehtävien hoitamisen edellyttämät tiedot eläinlääkäriammattin harjoittajan ammatitoiminnassaan saamasta varoituksesta, sakko- tai vankeusrangaistuksesta sekä viraltapanosta tai virantoimituksesta erottamisesta. Nämä tiedot samoin kuin 2 momentissa tarkoitettut tiedot voidaan tallettaa rekisteriin, vaikka asiaa koskeva päätös ei ole lainvoimainen.

33 §

Eläinlääkärirekisteriin merkittyjen tietojen säilyttämisajat ja tietojen luovuttaminen

Elintarviketurvallisuusvirasto voi eläinlääkärirekisteristä puhelimitse antaa tietoja eläinlääkäriammattin harjoittajan ammatinharjoittamisoikeudesta taikka sen väliaikaisesta tai toistaiseksi voimassa olevasta rajoittamisesta tai poistamisesta.

34 §

Eläinlääkäriluettelo

Elintarviketurvallisuusvirasto julkaisee 32 §:n 2 momentissa mainittujen tietojen perusteella yleisön käyttöön tarkoitetun eläinlääkäriluettelon. Eläinlääkäriluettelossa ei asianomaisen eläinlääkäriammattin harjoitta-

jan suostumuksetta saa olla kotiosoitteita eikä henkilötunnuksia. Eläinlääkäriluettelo toimitetaan maksutta vuosittain lääninhallituksille, apteekkeille ja lääketukkukaupoille. Se voidaan luovuttaa myös sähköisessä muodossa maksutta viranomaisille, apteekkeille ja lääketukkukaupoille.

35 §

Kuuleminen

Ennen 20—25 tai 29 §:ssä tarkoitetun asian lopullista ratkaisemista Elintarviketurvallisuusviraston on varattava eläinlääkäriinammatin harjoittajalle tilaisuus antaa selitys asiassa.

36 §

Asiantuntijat

Ratkaistessaan 20, 21, 23—25 tai 29 §:ssä tarkoitettua asiaa Elintarviketurvallisuusvirasto voi käyttää apunaan tätä varten kutsuttua pysyviä asiantuntijoita. Pysyvien asiantuntijoiden on oltava tunnetusti taitavia ja kokeneita henkilöitä, jotka edustavat Elintarviketurvallisuusviraston kannalta merkityksellistä tieteellistä, käytännön eläinlääkinnän tai muuta asiantuntemusta. Pysyväksi asiantuntijaksi suostunut henkilö on Elintarviketurvallisuusviraston pyynnöstä velvollinen antamaan edustamaansa alaa koskevaa asiantuntija-apua.

Pysyvillä asiantuntijoilla on oikeus salassapitosäännösten estämättä saada asiantuntijaavun antamista varten tarpeelliset tiedot käyttöönsä. He ovat velvollisia pitämään salassa saamansa salassa pidettäviksi säädettyt tiedot.

Elintarviketurvallisuusvirasto maksaa pysyville asiantuntijoille palkkion heidän suorittamistaan tehtävistä sekä korvaukset matkakustannuksista.

37 §

Uhkasakko

Jos eläinlääkäriinammatin harjoittaja laiminlyö 12 §:ssä tarkoitetun ilmoitus- ja tiedonantovelvollisuuden tai 15 §:ssä tarkoitetun potilasasiakirjojen laatimis- tai säilyttämis-

velvollisuuden, Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä hänet noudattamaan velvollisuuttaan sakon uhalla.

40 §

Tiedonsaantioikeus

Elintarviketurvallisuusvirastolla ja lääninhallituksella on pyynnöstä oikeus salassapitosäännösten estämättä saada maksutta valtion, kunnan ja kuntayhtymän viranomaiselta sekä muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä sekä apteekilta ja lääketukkukaupalta tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi tarpeelliset tiedot ja selvitykset.

41 §

Kuulutus virallisessa lehdessä sekä ilmoitus apteekkeille ja lääketukkukaupoille

Rajoitetusta, poistetusta tai palautetusta ammatinharjoittamisoikeudesta Elintarviketurvallisuusviraston on viipymättä kuulutettava virallisessa lehdessä.

Poistetusta tai rajoitetusta lääkkeen ostotai määräämisoikeudesta sekä poistetusta tai palautetusta ja tarvittaessa myös rajoitetusta eläinlääkäriinammatin harjoittamisoikeudesta Elintarviketurvallisuusviraston on lisäksi ilmoitettava apteekkeille ja lääketukkukaupoille.

42 §

Oikeus toimia erikoiseläinlääkärinä

Elintarviketurvallisuusvirasto myöntää, siten kuin Euroopan yhteisön yleisen tutkintojen tunnustamisjärjestelmän voimaantulosta annetussa laissa (1597/1992) säädetään, hakemuksesta oikeuden toimia erikoiseläinlääkärinä Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalaiselle, joka on jossakin muussa Euroopan unioniin tai Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuin Suomessa suorittanut erikoiseläinlääkärin tutkintoa vastaavan tutkinnon.

Muissa kuin 2 momentissa tarkoitetuissa

tapauksissa Elintarviketurvallisuusvirasto voi myöntää oikeuden toimia erikoiseläinlääkärinä henkilölle, joka on muualla kuin Suomessa suorittanut erikoiseläinlääkärin tutkintoa vastaavan tutkinnon. Laillistamisen edellytyksenä on lisäksi, että hakija on suorittanut Suomessa tarvittavat lisäopinnot eläinlääketieteen alalta. Lisäopinnoista säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

43 §

Kelpoisuus eräisiin virkoihin ja toimiin

Virkaa tai tointa voi väliaikaisesti hoitaa 7 tai 8 §:ssä tarkoitettu henkilö, jollei muualla laissa toisin säädetä.

44 §

Oppilaitoksen ilmoitusvelvollisuus

Sen oppilaitoksen, jossa 7 §:n 1 momentissa tarkoitettun oikeuden perusteena olevat opintosuoritukset on täytetty, on ilmoitettava

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

tästä viipymättä Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Lain 3 §:ssä tarkoitettua alempaa korkeakoulututkintoa tai sitä tasoltaan vastaavaa koulutusta ei vaadita siltä, joka on suorittanut eläinlääketieteen lisensiaatin tutkinnon eläinlääketieteellisistä tutkinnoista annetun asetuksen (298/1978) mukaisesti.

Lain 7 §:ssä tarkoitettua eläinlääketieteen kandidaatin tutkintoa ei vaadita väliaikaisen ammatinharjoittamisoikeuden saamiseksi siltä, joka yliopistolain muuttamisesta annetun lain (715/2004) siirtymäsäännösten nojalla opiskelee eläinlääketieteellisistä tutkinnoista annetun asetuksen mukaista eläinlääketieteen lisensiaatin tutkintoa varten.

Se, joka on ennen tämän lain voimaantuloa saanut oikeuden harjoittaa eläinlääkärinammatia, on edelleen oikeutettu jatkamaan ammatinharjoittamistaan.

Ennen tämän lain voimaantuloa 36 §:n nojalla pysyviksi asiantuntijoiksi kutsutut jatkavat tehtävässään kunnes Elintarviketurvallisuusvirasto toisin määrää.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 302

Laki**eläinlääkintähuoltolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 17 päivänä elokuuta 1990 annetun eläinlääkintähuoltolain (685/1990) 24 §,
muutetaan 4, 5 ja 10 §, 14 §:n 2 momentti, 17 §:n 3 momentti sekä 20 ja 21 §, sellaisena
 kuin niistä on 17 §:n 3 momentti laissa 194/1993, sekä
lisätään lakiin uusi 4 a § seuraavasti:

4 §

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa ja valvoo ylimpänä viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

4 a §

Elintarviketurvallisuusvirasto ohjaa ja valvoo keskushallinnon viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

5 §

Lääninhallitus huolehtii tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta läänin alueella.

10 §

Kunnaneläinlääkärin tulee olla laillistettu eläinlääkäri ja perehtynyt virkaan kuuluviin tehtäviin. Kunnaneläinlääkärin viran kelpoisuusvaatimuksista säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

14 §

Palkkiot kuuluvat kunnaneläinlääkärin eläkkeen perusteena oleviin työansioihin. Palkkioiden huomioon ottamisesta kunnaneläinlääkärin eläkkeen perusteena säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

17 §

Mikäli itsenäisenä ammatinharjoittajana toimivalla laillistetulla eläinlääkärillä ei ole toiminnan harjoittamista varten kiinteää toimipaikkaa, hänen tulee tehdä vastaava ilmoitus sen läänin lääninhallitukselle, jonka alueella hän pääasiallisesti aikoo harjoittaa yksityiseen eläinlääkintähuoltoon kuuluvaa toimintaa. Ilman eläinlääkäriksi laillistamista väliaikaisesti eläinlääkäripalveluja tarjoavan henkilön ilmoitusvelvollisuudesta säädetään eläinlääkäriammatin harjoittamisesta annetun lain (29/2000) 8 §:ssä.

20 §

Jos yksityiseen eläinlääkintähuoltoon kuu-

luvassa toiminnassa esiintyy merkittäviä puutteita tai epäkohtia ja jos se on toiminnasta eläinten terveydelle tai hyvinvoinnille aiheutuvan vaaran vuoksi välttämätöntä, Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä toiminnan keskeytettäväksi, kunnes puutteet tai epäkohdat on korjattu.

21 §

Elintarviketurvallisuusvirasto ja lääninhal-

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

litus voivat antaa kunnaneläinlääkärille yksittäistapauksessa määräyksiä, jotka ovat tarpeellisia muun kuin kunnallisen eläinlääkintähuollon toteuttamisessa.

Elintarviketurvallisuusvirasto ja lääninhalitus voivat määrätä kunnaneläinlääkärin suorittamaan 1 momentissa mainitun eläinlääkintähuollon toteuttamiseen liittyviä tehtäviä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 303

Laki

eläintautilain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 5, 10, 12, 13 a ja 14 §, 15 §:n 5 momentti, 21 §:n 1 momentti ja 21 a §:n 1 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 5 § osaksi laissa 424/1994, 10 §, 21 §:n 1 momentti ja 21 a §:n 1 momentti laissa 809/1992, 12 § osaksi mainituissa laeissa 809/1992 ja 424/1994, 13 a § mainituissa laissa 424/1994 ja 15 §:n 5 momentti laissa 1000/1999, sekä *lisätään* lakiin uusi 12 b—12 h § seuraavasti:

5 §

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa ja valvoo ylimpänä viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

Elintarviketurvallisuusvirasto ohjaa ja valvoo keskushallinnon viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

Lääninhallitus ja sen alaisena läänineläinlääkäri huolehtii tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta läänin alueella.

Kunnaneläinlääkäri huolehtii tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta kunnan alueella. Tarkastuseläinlääkäri huolehtii tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta teurastamossa.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä läänineläinlääkäriin ja lääninhallitus kunnaneläinlääkäriin suorittamaan tietyn tämän lain täytäntöönpanoon kuuluvan tehtävän myös tämän virka-alueen ulkopuolella. Elintarviketurvallisuusvirasto voi antaa tällaiseen tehtävään liittyvän toimeenpanevan tehtävän, kuten eläinten tappamisen, alueen eristämisen tai muun vastaavan tehtävän, muunkin eläinlääkäriin suoritettavaksi. Elintarviketurvallisuusviraston antamaa tehtävää suorittavan

muun eläinlääkäriin on tehtävää suorittaessaan noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003), kielilaissa (423/2003) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään. Eläinlääkäriin sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä sekä, mitä vahingonkorvauslaissa (412/1974) julkisyhteisön ja virkamiehen korvausvastuusta säädetään. Hallinnolliset päätökset tarpeellisista toimenpiteistä tekee viranomainen, joka huolehtii tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanosta. Tässä pykälässä tarkoitetut eläinlääkärit ovat tämän lain täytäntöönpanoon liittyvissä tehtävissä velvollisia noudattamaan Elintarviketurvallisuusviraston antamia määräyksiä.

10 §

Edellä 5 §:ssä tarkoitetun eläinlääkäriin on tiedotettava 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun eläintaudin tai sellaisen vakavan tarttuvan eläintaudin esiintymisestä, jota ei esiinny Suomessa, ja varotoimenpiteistä, jos se taudin leviämisen estämiseksi on tarpeellista. Tiedottaminen voi olla yleistä tai koskea vain tiettyä henkilöä tai ryhmää, kuten sellaisia eläimen omistajia, joiden eläimet ovat vaarassa sairastua samasta tartuntalähteestä.

Tarkempia säännöksiä tiedottamisesta annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

12 §

Jos eläintaudin esiintymisestä tai leviämisestä voi aiheutua vaaraa ihmisten terveydelle, vakavaa vaaraa eläinten terveydelle, taikka taloudellisia tappioita eläintuotannolle, eläintautien ennalta ehkäisemiseksi ja leviämisen estämiseksi sekä tautitilanteen selvittämiseksi voidaan:

1) määrätä eläimet tutkittaviksi, rokotettaviksi tai muutoin käsiteltäviksi taikka välttämättömistä syistä tapettaviksi;

2) määrätä eläintenpitoa koskevia välttämättömiä ehtoja, rajoituksia tai kieltoja;

3) määrätä eläinten kauppaa ja eläinten välitystä sekä niiden järjestämistä koskevia välttämättömiä ehtoja, rajoituksia tai kieltoja;

4) määrätä eläinnäyttelyitä ja -kilpailuja tai muita vastaavia tilaisuuksia koskevia välttämättömiä ehtoja, rajoituksia tai kieltoja;

5) määrätä eläinten lannan ja virtsan säilyttämistä, käsittelyä ja käyttöä koskevista välttämättömistä toimenpiteistä;

6) määrätä eläintenpitopaikoissa käytettävien varusteiden ja välineiden käytöstä sekä niiden välttämättömistä puhdistus- ja desinfiointitavoista;

7) määrätä välttämättömiä rajoituksia tai kieltoja henkilöiden käynneille eläintenpitopaikoissa;

8) määrätä välttämättömiä ehtoja, rajoituksia tai kieltoja, joita eläinten teurastusta harjoittavien laitosten sekä rehuja, eläimistä saatavia tuotteita tai eläimistä peräisin olevia jätteitä käsittelevien laitosten on toiminnassaan noudatettava;

9) määrätä välttämättömiä ehtoja, rajoituksia tai kieltoja, joita on noudatettava kuolleiden eläinten ja niiden osien sekä niistä peräisin olevien jätteiden sellaisessa käytössä, johon liittyy eläintautien leviämisen vaaraa; sekä

10) määrätä välttämättömiä ehtoja, rajoituksia tai kieltoja, joita on noudatettava luovutettaessa ja käytettäessä eläimistä peräisin olevaa ruokajätettä eläinten rehuksi.

Tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, määräyksistä, kielloista, ehdoista ja rajoituksista annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Yksittäistapauksessa päätöksen 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, määräyk-

sistä, kielloista, ehdoista ja rajoituksista tekee Elintarviketurvallisuusvirasto.

Maa- ja metsätalousministeriön 2 momentissa tarkoitettussa asetuksessa voidaan lisäksi säätää, että läänineläinlääkäri voi yksittäistapauksessa myöntää luvan poiketa mainitussa asetuksessa säädetyistä kielloista ja rajoituksista, jos voidaan varmistua siitä, että luvan kohteena oleva toiminta ei aiheuta eläintaudin leviämisen vaaraa. Tällöin asetuksessa on lisäksi annettava tarkemmat säännökset luvan myöntämisen edellytyksistä.

12 b §

Eläintautien ennalta ehkäisemiseksi ja leviämisen estämiseksi sekä tautitilanteen selvittämiseksi eläimen omistajan tai haltijan on merkittävä eläimet niiden tunnistamista sekä alkuperän ja liikkumisen jäljitettävyyttä varten.

Tarkempia säännöksiä siitä, mitkä eläimet on merkittävä ja millä tavoin, annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

12 c §

Eläintautien ennalta ehkäisemiseksi ja leviämisen estämiseksi sekä tautitilanteen selvittämiseksi eläimen omistaja ja haltija sekä eläinten kauppaan, välitykseen ja kuljetukseen osallistuvat henkilöt ovat velvollisia pitämään luetteloa omistamistaan, hallussaan olevista, kuljettamistaan, ostamistaan ja luovuttamistaan eläimistä. Luetteloon on merkittävä eläinten laji ja lukumäärä sekä eläinten ikää, syntymää, kuolemaa, merkitsemistä, alkuperää ja siirrettävien eläinten määrän-päätä ja kuljetusta koskevat tiedot. Lisäksi eläimen omistaja ja haltija sekä eläinten kauppaan, välitykseen ja kuljetukseen osallistuvat henkilöt ovat velvollisia antamaan 5 §:ssä mainituille viranomaisille tämän lain toimeenpanoa ja valvontaa varten tarpeelliset tiedot.

Tarkempia säännöksiä siitä, mitkä eläimet on luetteloitava 1 momentin mukaisesti, luettelon sisällöstä, muodosta ja säilyttämisestä sekä 1 momentissa tarkoitettujen tietojen antamisesta viranomaisille annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

12 d §

Eläintautien vastustamiseksi ja ennalta eh-

käisemiseksi voidaan järjestää ja toteuttaa eläinten terveystarkkailuohjelmia, joihin sisältyy eläintenpidossa noudatettavia menettelytapoja, kuten eläinten siirtoja, ruokintaa tai eläimille määrääjain tehtäviä tutkimuksia koskevia 12 §:n 1 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä, määräyksiä, ehtoja, rajoituksia tai kieltoja. Eläintenpitoyksikön kuuluminen terveystarkkailuohjelmaan on vapaaehtoista. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella terveystarkkailuohjelmaan kuuluminen voidaan säätää pakolliseksi silloin, kun se on välttämätöntä 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua eläintaudin vastustamiseksi tai Euroopan yhteisön lainsäädännön panemiseksi täytäntöön.

Terveystarkkailuohjelma perustetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan myös tarkemmat säännökset perustettavaan ohjelmaan sisältyvistä 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, määräyksistä, ehdoista, rajoituksista ja kielloista sekä siitä, mitä eläintenpitoyksiköitä, eläimiä ja eläintautia ohjelma koskee. Lisäksi terveystarkkailuohjelman perustamista koskevassa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa voidaan säätää eläintenpitoyksikön tuotantomuotoa, eläinten lukumäärää, terveydentilaa ja terveydentilan selvittämiseksi tehtäviä tutkimuksia koskevia edellytyksiä eläintenpitoyksikön ohjelmaan kuulumiselle sekä 12 e §:ssä tarkoitettujen ilmoitusten sisällöstä ja niiden tekemisessä noudatettavasta menettelystä.

12 e §

Eläintenpitoyksiköstä vastaava henkilö voi liittää eläintenpitoyksikön vapaaehtoiseen terveystarkkailuohjelmaan toimittamalla sitä koskevan kirjallisen ilmoituksen kunnaneläinlääkärille. Jos vapaaehtoiseen terveystarkkailuohjelmaan kuulumiselle on asetettu edellytyksiä, kunnaneläinlääkäri päättää ohjelmaan hyväksymisestä. Edellä 12 d §:n 1 momentissa tarkoitettua maa- ja metsätalousministeriön asetuksen mukaan pakolliseen terveystarkkailuohjelmaan kuuluvan eläintenpitoyksikön on ilmoitauduttava kunnaneläinlääkärille.

Jos eläintenpitoyksikön terveystarkkailuohjelmaan kuulumiselle on asetettu edellytyksiä, eläintenpitoyksikkö voidaan erottaa ohjelmasta, jos edellytykset eivät enää täyty ja

edellytysten täyttymättä jääminen ei ole tilapäistä. Lisäksi eläintenpitoyksikkö voidaan erottaa vapaaehtoisesta terveystarkkailuohjelmasta, jos se ei noudata 12 d §:ssä tarkoitettuja terveystarkkailuohjelman mukaisia toimenpiteitä, määräyksiä, ehtoja, rajoituksia tai kieltoja. Terveystarkkailuohjelmasta erottamisesta päättää kunnaneläinlääkäri kunnaneläinlääkärin esityksestä. Eläintenpitoyksiköstä vastaava henkilö voi omasta aloitteestaan ilmoittaa, että eläintenpitoyksikkö eroaa vapaaehtoisesta terveystarkkailuohjelmasta. Ilmoitus eroamisesta on tehtävä kirjallisesti kunnaneläinlääkärille.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen ilmoitusten tulee sisältää vähintään tiedot eläintenpitoyksikössä pidettävistä eläimistä ja eläinten omistajasta, omistajan osoite- ja yhteystiedot sekä eläintenpitoyksikön osoite ja mahdollinen tilatunnus. Kunnaneläinlääkäriin on toimitettava tiedot terveystarkkailuohjelmaan liittyneistä tai hyväksymistään, sille ilmoitautuneista pakolliseen terveystarkkailuohjelmaan kuuluvista sekä vapaaehtoisesta terveystarkkailuohjelmasta eronneista eläintenpitoyksiköistä kunnaneläinlääkärille ja Elin- ja eläinturvallisuusvirastolle. Kunnaneläinlääkäriin on toimitettava tiedot terveystarkkailuohjelmasta erotetuista eläintenpitoyksiköistä kunnaneläinlääkärille ja Elin- ja eläinturvallisuusvirastolle.

12 f §

Kuolleita eläimiä, niiden osia tai niistä peräisin olevia jätteitä käsittelevien laitosten hyväksymisestä ja valvonnasta säädetään muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveystarkkailusäännöistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1774/2002 (*sivutuoteasetus*).

Sivutuoteasetuksessa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia 1 momentissa mainittujen laitosten osalta ovat 5 §:ssä tarkoitettut viranomaiset. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset laitosten hyväksymistä ja valvontaa koskevan toimivallan käytöstä.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan lisäksi antaa tarkempia säännöksiä niistä 1 momentissa tarkoitettujen laitosten hyväksymistä tai valvontaa taikka hyväksyt-

tyjen laitosten luettelointia koskevista asioista, jotka sivutuoteasetuksen mukaan on jätetty jäsenvaltioiden päätettäväksi.

Sivutuoteasetuksen 26 artiklassa tarkoitettua valtakunnallista luetteloa hyväksytyistä laitoksista pitää Elintarviketurvallisuusvirasto.

12 g §

Eläimiä ja eläimistä saatavia tuotteita, joista voi aiheutua 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun eläintaudin tai sellaisen vakavan tarttuvan eläintaudin leviämisen vaaraa, jota ei esiinny Suomessa, saa tuoda muista Euroopan unionin jäsenvaltioista Suomeen tai viedä Suomesta muihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin vain toimija, joka on rekisteröitynyt Elintarviketurvallisuusviraston pitämään rekisteriin.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan Euroopan yhteisön lainsäädännössä edellytetyt tarkemmat säännökset niistä eläimistä ja eläimistä saatavista tuotteista, joiden tuontiin ja vientiin 1 momenttia sovelletaan.

Rekisteröinnin edellytykset täyttävällä toimijalla on oikeus tulla rekisteröidyksi. Toimijan merkitseminen rekisteriin eläinten tuojaksi edellyttää, että toimijalla on käytössään tilat, joissa eläimet voidaan tarvittaessa pitää eristyksessä. Toimijan merkitseminen rekisteriin tuotteiden viejäksi edellyttää, että toiminta on eläinlääkärin säännöllisessä valvonnassa ja että toimijalla on eläinlääkärin hyväksymä omavalvontaohjelma, jolla varmistetaan, että maasta vietävät tuotteet täyttävät niitä koskevat vaatimukset.

Rekisteröintiä haetaan kirjallisesti Elintarviketurvallisuusvirastolta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset rekisteröinnin edellytyksistä sekä rekisteröitymistä koskevasta hakemusmenettelystä.

Rekisteröinti on voimassa seuraavan vuoden tammikuun loppuun. Rekisteröinti uusietaan hakemuksesta, jos toimija edelleen täyttää rekisteröinnin edellytykset.

12 h §

Edellä 12 g §:ssä tarkoitettuun rekisteriin merkitään seuraavat tiedot:

- 1) toimijan nimi ja osoite;

- 2) eläinlaji tai tuote, jonka viejäksi tai tuojaksi toimija on rekisteröity;

- 3) valtio, josta eläimiä tai tuotteita aiotaan tuoda; sekä

- 4) vientiä valvova eläinlääkäri.

Tiedot on poistettava rekisteristä kolmen vuoden kuluessa rekisteröinnin voimassaolajan päättymisestä.

Henkilötietojen keräämiseen ja tallettamiseen sekä rekisteriin merkittyjen tietojen käyttämiseen ja luovuttamiseen sovelletaan muutoin, mitä henkilötietolaissa (523/1999) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

13 a §

Elintarviketurvallisuusvirasto tai lääninhallitus voi tehostaa tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaista maahan-tuojan tuontitarkastuksessa hylättyihin tuotteisiin liittyvää määräystä ryhtyä toimenpiteisiin uhalla, että laiminlyötyihin toimenpiteisiin ryhdytään laiminlyöjän kustannuksella. Teettämishukkaa koskevissa asioissa noudetaan muutoin, mitä uhkasakkolaissa (1113/1990) säädetään.

14 §

Tämän lain täytäntöönpanossa tarvittavan karanteenin tulee olla Elintarviketurvallisuusviraston hyväksymä. Karanteenin hyväksymisen edellytyksenä on, että karanteenitila tai -asema huomioon ottaen karanteenissa kulloinkin pidettävien eläinten asettamat vaatimukset on siten suunniteltu, sijoitettu, rakennettu, varustettu ja hoidettu sekä sen toiminta ja valvonta siten järjestetty, että eläintaudit eivät pääse leviämään karanteenin ulkopuolelle.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi peruuttaa karanteenin hyväksymistä koskevan päätöksensä kokonaan tai osittain, jos eläintaudin leviämisen vaaraa ei muulla tavoin voida estää. Hyväksyminen voidaan peruuttaa myös, jos karanteenin hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty eikä karanteenin omistaja Elintarviketurvallisuusviraston kehotuksesta huolimatta asetetussa määräajassa ole korjannut puutetta edellytyksissä. Hyväksyminen voidaan peruuttaa myös määräajaksi.

Tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitetuista karanteenin hyväksymisen edelly-

tyksistä annetaan tarvittaessa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

15 §

Sen lisäksi, mitä 3 momentissa säädetään, eläimistä peräisin olevaa jätettä käsittelevien laitosten, jotka valmistavat eläinten rehua tai rehun raaka-ainetta, on suoritettava valtiolle maksu tämän lain mukaisesta valvonnasta, joka on säädetty Elintarviketurvallisuusviraston tehtäväksi. Maksu on määrättävä valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädettyjen perusteiden mukaisesti, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä tai Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

21 §

Tässä laissa tarkoitettuja korvauksia on haettava Elintarviketurvallisuusvirastolta, joka päättää niiden myöntämisestä. Korvauksia on haettava vuoden kuluessa siitä, kun tässä laissa tarkoitettuihin korvauksiin oikeutettuihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

21 a §

Jos korvauksen hakijan oikeus korvaukseen on ilmeinen, Elintarviketurvallisuusvirasto voi suorittaa hakijalle ennakkokorvausta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 304

Laki

helposti leviävien eläintautien vastustamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan helposti leviävien eläintautien vastustamisesta 16 päivänä joulukuuta 1960 annetun lain (488/1960) 6 §,
muutetaan 2 §:n 1 momentti sekä 3—5, 7—12, 12 a, 13 ja 14 §, sellaisena kuin niistä on 12 a § laissa 35/1971, sekä
lisätään lain 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 35/1971, uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §

Maa- ja metsätalousministeriö ohjaa ja valvoo ylimpänä viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista. Elintarviketurvallisuusvirasto ohjaa ja valvoo keskushallinnon viranomaisena tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöönpanoa ja noudattamista.

2 §

Jos eläintautilain (55/1980) 5 §:ssä tarkoitettujen viranomaisten voimavarat eivät riitä laajalle levinneen eläinkulkutaudin vastustamiseen, ovat maassa vakituisesti asuvat lailistetut eläinlääkärit, jotka eivät ole täyttäneet viittäkymmentä vuotta, sekä eläinlääketieteen kandidaatit, joilla on oikeus harjoittaa väliaikaisesti eläinlääkäriammattia, Elintarviketurvallisuusviraston päätöksellään antamasta määräyksestä velvollisia hoitamaan sellaisia kyseessä olevan tautitilanteen vuoksi välttämättömiä eläinlääkärin tehtäviä, joita he kohtuudella pystyvät tekemään ottaen huomioon heidän koulutuksensa, työkokemuksensa, terveydentilansa ja perhesuhteensa. Työvelvollisuus voi kestää enintään kaksi kuukautta. Valtion varoista maksetaan tehtävää suorittavalle henkilölle Elintarviketurvallisuusviraston määräämä kohtuullinen palk-

kio. Työvelvollisen aikaisempi palvelussuhde ei katkea työmääräyksen johdosta. Edellä tarkoitettua tehtävää suorittaessaan siihen määrätyn henkilön on noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003), kielilaissa (423/2003) ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään. Tehtävää suorittavaan henkilöön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä silloin, kun hän osallistuu tässä pykälässä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen. Jos tehtävään määrätty henkilö tehtävää suorittaessaan virheellään tai laiminlyönnillään aiheuttaa vahinkoa, sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa (412/1974) säädetään julkisyhteisön ja virkamiehen korvauksvastuusta.

3 §

Eläinkulkutaudin vastustamiseksi ja taudin leviämisvaaran vähentämiseksi eläinten teurastusta harjoittavien laitosten, myllyjen, rehuja tai eläimistä saatavia tuotteita käsittelevien laitosten taikka vastaavien muiden laitosten toiminnan välityksellä Elintarviketurvallisuusvirasto voi sen lisäksi, mitä 12 §:ssä säädetään, päätöksellään yksittäistapauksessa määrätä:

1) välttämättömiä rajoituksia, jotka koskevat henkilöiden liikkumista laitoksissa;

2) välttämättömiä toimenpiteitä desinfioinnin tehostamiseksi laitoksessa;

3) välttämättömiä toimenpiteitä laitosten toimintapiiriin kuuluvien kuljetusajoneuvojen ja -astioiden desinfioimiseksi;

4) välttämättömiä toimenpiteitä eläinten eristämisen tehostamiseksi; sekä

5) toimenpiteitä, joilla vaarallisiksi katsotut laitosjätteet tehdään vaarattomiksi.

4 §

Jos se eläinkulkutaudin vastustamiseksi on välttämätöntä, henkilöt ja heidän asusteensa ja tavaransa on desinfioitava ja puhdistettava taudin vastustamiseksi riittävällä tavalla. Sairaalat, saunat, pesulaitokset ja desinfioimislaitokset ovat tarvittaessa velvollisia osallistumaan tässä momentissa tarkoitettuihin välttämättömiin puhdistus- ja desinfioimistoiimiin.

Tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä ja sairaaloiden, saunojen sekä pesu- ja desinfioimislaitosten velvollisuudesta suorittaa näitä toimenpiteitä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

Jos eläinsuoja taikka eläimen kuljetukseen käytetty väline tai kulkuneuvo on ollut tai sen on syytä epäillä olleen kosketuksissa tässä laissa tarkoitetun eläinkulkutaudin aiheuttajan kanssa, omistajan tai haltijan on taudin vastustamiseksi riittävällä tavalla puhdistettava ja desinfioitava se. Jos on perusteltua syytä epäillä, että eläinsuoja taikka eläimen kuljetukseen käytetty väline tai kulkuneuvo on ollut kosketuksissa eläinkulkutaudin aiheuttajan kanssa, Elintarviketurvallisuusvirasto voi taudin vastustamiseksi päätöksellään määrätä sen välttämättömistä puhdistus- ja desinfiointitavoista.

5 §

Edellä 1 §:ssä tarkoitetuissa olosuhteissa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa säännöksiä sellaisista eläinkulkutaudin vastustamiseksi välttämättömistä rajoituksista ja kielloista, jotka koskevat eläinten viemistä eläinnäyttelyihin tai muihin vastaaviin tilaisuuksiin.

7 §

Tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitetaan:

1) *tartunta-alueella* aluetta, jolla esiintyy eläinkulkutautia;

2) *suojavaähyäkeellä* aluetta, johon kohdistuu 1 §:ssä tarkoitettu ilmeinen taudin leviämisen uhka tai johon eläinkulkutauti uhkaa levitä tartunta-alueelta;

3) *torjunta-alueella* tartunta-alueen ja suojavaähyäkeen käsittämää aluetta.

Tartunta-alueen ja suojavaähyäkeen perustamisesta säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Jollei tartunta-alueella tai suojavaähyäkeellä ole eläinkulkutaudin vastustamiseksi ja leviämisen ehkäisemiseksi välttämätöntä soveltaa kaikkia 9—11 §:ssä tarkoitettuja rajoituksia ja kielloja, tartunta-alueen tai suojavaähyäkeen perustamista koskevassa asetuksessa on annettava tarkempia säännöksiä siitä, mitä 9—11 §:ssä tarkoitettuja rajoituksista ja kielloista kyseisellä alueella tai vähyäkeellä sovelletaan ja missä laajuudessa niitä sovelletaan.

Läänineläinlääkäri voi yksittäistapauksessa myöntää luvan poiketa 9—11 §:ssä tarkoitettua rajoituksesta tai kiellosta, jos voidaan varmistua siitä, ettei luvan kohteena oleva toiminta aiheuta eläinkulkutaudin leviämisen vaaraa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä luvan myöntämisen edellytyksistä.

Tartunta-alueen tai suojavaähyäkeen lakkauttamisesta säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella. Jollei tartunta-alueella tai suojavaähyäkeellä voida lakkauttaa poistamalla tartunta-alueella tai suojavaähyäkeellä sovellettavat 9—11 §:ssä tarkoitettuja rajoituksia ja kiellot kokonaan, tartunta-alueen tai suojavaähyäkeen lakkauttamista koskevassa asetuksessa voidaan antaa tarkempia säännöksiä rajoitusten asteittaisesta poistamisesta.

8 §

Tartunta-alueen tai suojavaähyäkeen perustamisesta ja lakkauttamisesta on asianmukaisesti ja riittävästi tiedotettava tartunta-alueen tai suojavaähyäkeen sijaintikunnassa. Tartunta-alueen tai suojavaähyäkeen perustamisesta on lisäksi laitettava ilmoitukset alueen rajoille yleisten kulkureittien varteen tai, jos tartunta-alue käsittää yksittäisen tilan, tälle tilalle johtavien kulkureittien varteen. Tiedottamisesta torjunta-alueen sijaintikunnassa huolehtii Elintarviketurvallisuusvirasto.

Ilmoittamisesta alueen rajoilla ja kulkureittien varrella huolehtii läänineläinlääkäri, kunnan-eläinlääkäri tai tehtävään määrätty 2 §:ssä tarkoitettu henkilö.

9 §

Torjunta-alueella ei ilman läänineläinlääkärin päätöksellä antamaa 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa saa:

- 1) harjoittaa eläinkauppaa;
- 2) järjestää julkisia huveja, näyttelyitä, näytöksiä, kilpailuja, yleisiä kokouksia, huu-tokauppoja, markkinoita, toripäiviä tai muita vastaavia yleisötilaisuuksia; taikka
- 3) käyttää yleisiä tai yhteisiä laitumia karjan laiduntamiseen.

Ilman 1 momentissa tarkoitettua lupaa torjunta-alueella sijaitsevilla eläintenpitopaikoissa eivät saa käydä muut kuin karjanhoi-dosta huolehtivat henkilöt.

Mitä 2 momentissa säädetään, koskee myös eläintenpitopaikkoihin tavanomaisissa oloissa tehtäviä valvontaviranomaisen tarkastuskäyn-tejä.

Koirien ja kissojen pitäminen vapaana torjunta-alueella on niiden lopettamisen uhalla kielletty.

Siinä laajuudessa kuin se on eläinkulku-taudin vastustamiseksi tai sen leviämisen ehkäisemiseksi välttämätöntä, Elintarviketur-vallisuusvirasto voi päätöksellään määrätä oppilaitoksen toiminnan keskeyttäväksi op-pilaitoksen torjunta-alueella sijaitsevilla toi-mitiloissa.

10 §

Sen lisäksi, mitä 9 §:ssä säädetään, tar-tunta-alueella on ilman läänineläinlääkärin päätöksellä antamaa 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa kielletty:

- 1) henkilöliikenne pois alueelta ja alueelle;
- 2) henkilöliikenne tilalta, jonka eläimiä on sairastunut tai jonka eläinten epäillään sai-rastuneen eläinkulcutautiin, ja tällaiselle ti-lalle;
- 3) eläinten, niiden valmistamattomien osien, raakatuotteiden, jätteiden ja muiden tavaroiden, aineiden ja esineiden kuljettami-nen pois alueelta ja alueelle;
- 4) eläinten, niiden valmistamattomien osien, raakatuotteiden, jätteiden ja muiden tavaroiden, aineiden ja esineiden kuljettami-

nen tilalta, jonka eläimiä on sairastunut tai jonka eläinten epäillään sairastuneen eläin-kulcutautiin, ja kuljetukset tällaiselle tilalle;

5) sorkkaeläimiin kuuluvan uroseläimen käyttäminen toiseen karjaan kuuluvan eläi-men keinosiemennykseen tai astutukseen; sekä

6) yleisten ja yhteisten teiden käyttäminen karjanajoon ja karjan päästäminen sellaisen vesireitin tai ojan varteen, jota myöten tar-tunta voi levitä.

11 §

Ilman läänineläinlääkärin päätöksellään an-tamaa 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa voidaan eläimiä kuljettaa suojavyöhykkeeltä torjunta-alueen ulkopuolelle ainoastaan teu-rastettaviksi.

Sorkkaeläinten siemennestettä ei saa viedä suojavyöhykkeeltä torjunta-alueen ulkopuo-llelle. Elintarviketurvallisuusvirasto voi myön-tää luvan poiketa kiellosta, jos voidaan varmistua siitä, ettei luvan kohteena oleva toiminta aiheuta eläinkulcutaudin leviämisen vaaraa.

12 §

Jos tuote, valmiste, tarvike tai arvoltaan vähäinen muu omaisuus on joutunut koske-tuksiin eläinkulcutautiin sairastuneen tai sai-rastuneeksi epäillyn eläimen taikka muuten eläinkulcutaudin aiheuttajan kanssa, omista-jan tai haltijan on hävitettävä se tai käsiteltävä se siten, ettei taudin leviämisen vaaraa enää aiheudu.

Tarkempia säännöksiä 1 momentissa tar-koitetuista tuotteista, valmisteista, tarviki-keista ja arvoltaan vähäisestä muusta omai-suudesta sekä niiden hävittämisestä ja käsit-telystä sekä tuotteiden, valmisteiden ja tar-vikkeiden käytöstä annetaan maa- ja metsä-talousministeriön asetuksella.

Jos se eläinkulcutaudin vastustamiseksi on välttämätöntä, Elintarviketurvallisuusvirasto voi yksittäistapauksessa päätöksellään mää-rätä, että 1 momentissa tarkoitettuja tuotteita, valmisteita ja tarvikkeita on pidettävä varas-toituina päätöksessä määrätyn ajan. Päätök-sessä voidaan antaa myös varastointia kos-kevia muita määräyksiä, jotka taudin vastus-tamiseksi ja sen leviämisen estämiseksi ovat välttämättömiä.

12 a §

Edellä 1 §:ssä tarkoitetuissa oloissa ovat eläinlääkäriin johtamat tai valvomat elintarvikkeiden tarkastukseen hyväksytyt laboratoriot Elintarviketurvallisuusviraston määräämää kohtuullista korvausta vastaan velvollisia suorittamaan sellaisia eläinten sairastumisen määrittämiseen ja ehkäisyyn sekä elintarvikkeiden nautintakelpoisuuden toteamiseen liittyviä tutkimuksia, joiden suorittaminen ei muutoin ole mainitun laboratorion velvollisuutena.

Tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitettua velvollisuudesta annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

13 §

Omaisuudesta, joka 12 §:n tai sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti on hävitetty tai käsitelty siten, että se on pilaantunut, omistajalla on oikeus saada valtion varoista käyvän arvon mukainen korvaus. Korvausta haetaan kirjallisesti Elintarviketurvallisuusvirastolta. Korvausta on haettava vuoden kuluessa siitä, kun tässä pykälässä tarkoitettuihin toimenpiteisiin on ryhdytty. Jos pilaan-

tunutta omaisuutta voidaan käyttää kokonaan tai osaksi hyödyksi, korvattavasta määrästä vähennetään omaisuuden jäännöskäyttöarvo.

Jos se harkitaan kohtuulliseksi, omistajalla on lisäksi oikeus 1 momentissa tarkoitettuun korvaukseen omaisuudesta, jota on käytetty 12 §:n 2 momentin nojalla annetuissa säännöksissä säädetyin tavoin siten, että se on pilaantunut.

14 §

Tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitetuista taikka tämän lain nojalla tehdyssä päätöksessä määrätyistä puhdistamis- ja desinfioimistoista samoin kuin eläimen eristämisestä sekä tappamis- ja hävittämistoista omistajalla on oikeus kohtuulliseen korvaukseen valtion varoista siltä osin kuin näistä ei makseta korvausta eläintautilain nojalla. Korvausta haetaan kirjallisesti Elintarviketurvallisuusvirastolta. Korvausta on haettava vuoden kuluessa siitä, kun tässä pykälässä tarkoitettuihin toimenpiteisiin on ryhdytty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 305

L a k i

eräiden Euroopan yhteisön jäsenvaltioista olevien liikenteenharjoittajien kiellosta harjoittaa Suomen sisäistä liikennettä

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tämä laki koskee Tsekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltaan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisestä Euroopan Unioniin 16 päivänä huhtikuuta 2003 tehdyn sopimuksen (SopS 42/2004) 24 artiklassa tarkoitettua eräiden jäsenmaiden liikenteenharjoittajien oikeutta harjoittaa Suomen sisäistä liikennettä siten kuin siitä on säädetty edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden tavara-liikennettä jäsenvaltiossa annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3118/93.

2 §

Edellä 1 §:ssä tarkoitettu liikenne on kielletty 30 päivään huhtikuuta 2008 saakka Latviaan, Liettuaan, Puolaan, Slovakiaan, Tsekiin, Unkariin ja Viroon sijoittautuneilta liikenteenharjoittajilta.

3 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

HE 23/2006
LiVM 7/2006
EV 42/2006

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3118/93, EYVL N:o L 279, 12.11.1993 s. 1—16

N:o 306

Tasavallan presidentin asetus

Malesian kanssa tehdyn lentoliikennesopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Kuala Lumpurissa 5 päivänä marraskuuta 1997 Suomen tasavallan hallituksen ja Malesian hallituksen välinen lentoliikennesopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 28 päivänä marraskuuta 1997, ja jonka hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 5

päivänä maaliskuuta 2006, tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2006.

Helsingissä 28 päivänä huhtikuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 307

N:o 307

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus

maa- ja metsätalousministeriön asetuksesta hukkakauran torjunnasta aiheutuvien kustannusten korvaamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 25 päivänä helmikuuta 2000 annetun lain (188/2000) 4 §:n nojalla:

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan asetuksen:

Asetuksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaantulo- päivä
MMMa hukkakauran torjunnasta aiheutuvien kustannusten korvaamisesta annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	26/06	26.4.2006	1.5.2006

Edellä mainittu asetus on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Asetus on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite (Mariankatu 23, Helsinki), PL 310, 00023 Valtioneuvosto, puhelin 020 772 005.

Helsingissä 26 päivänä huhtikuuta 2006

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Ylitarkastaja Sinikka Saari

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 297—307, 4 arkkia